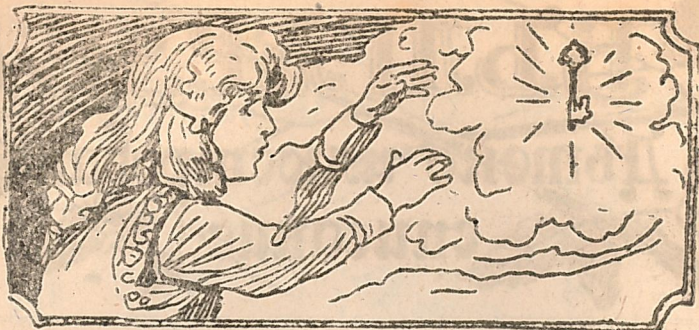

Златниятъ ключъ.

(Французка народна приказка).

Малката Феба, която, както винаги, прѣзъ цѣлия день бѣше въ лошо разположение на духа, лѣжеше на едно хубаво легълце. Лампата бѣше угасена и около нея царуваше дълбока тишина.

Тя се боеше въ тъмното и си думаше: „искаше ми се да нѣма такава тишина“.

Така лежеше нѣколко врѣме съ затворени очи; но когато отпослѣ пакъ си отвори очитѣ, тя видѣ каквото още не бѣ видѣла: въ единъ кжтъ имаше стѣклени врата, прѣзъ които влизаше лжчъ отъ свѣтлина въ стаята.

„Какво ли е това? — попита тя сама себе си. Чудно нѣщо, тамъ никога не е имало врата“.

Фебка бърже скочи отъ леглото и се затече къмъ вратата. Тя ги отвори и видѣ дългъ коридоръ и стълби и на тия стълби стоеше чудесна птица. Птицата имаше черни пера, които отзадъ бѣха бѣли космати, а на гърдитѣ биеха на зелено, сжщо както и голѣмитѣ ѝ очи.

Фебка толкова много се уплаши, щото веднага се върна на леглото си и си легна. Но подиръ малко любопитството надви страха ѝ, тя се облѣче и пакъ отвори чудеснитѣ врата.

„Не бой се, мое дѣте, а качи се бърже отгорѣ ми. Азъ съмъ Бириаль, проводи ме царицата при тебе“, каза птицата.

Фебка нито попита коя царица, а бърже се качи на гърба на привѣтливата птица, която бавно я носѣше по лжкатушенъ пжтъ, догдѣто най-сетнѣ се спрѣ прѣдъ едни голѣми златни врата.